

Yalan Diyenler Utansın

– YuReKiKLiMi · 23 Kasım 2013

Aklım başımda değil bu gece,
Yalanmış diyenler utansın neyleyim.

Gıpta ettiğim hayatlar önümde sofraya,
Oturmasam içime, otursam yüreğime oturur.

Dertliyim,
Anlasanda anlamasanda.

Adını yazdığım kışlara baharı getirmek,
Elini tutamadığım yârime söz vermek olsaydı,
Keşke tek mecalim.

Sensiz bu can bu ten ne yapsın,
Hasretin hançer gibi saplı göğsüme.

Satarsın bu canı hiç kimse almaz,
İnan dönüp baksan kimse bakmaz.

Sağırım senden gayrisine,
Aşık olan gönül sokağa çıkmaktan korkmaz.

Kor kor alevler aşkın / beni içimde kül ediyor,
Sadece sevdim, sadece özledim sadece yoluna uyandım.

Etme dediğim haram günleri saydın,
Beklediğim sabahları ziyarı rüsvan eyledin,
Gönlüme fırlatılan taşların acıyan kanası oldun,
Ben sana aşık oldum birtanem sadece aşık oldum.

Akşamların hayasız vakitlerinde şarap tadında,
Bırakma elimi dediğim sahil ateşlerinde sevdim.

Boya sandığına sakladığım resimlerindin,
Gamzesiz yanaklarıma düşen eylül damlasıydın.

Ben seni yelkenli gemide sevdim,
Boran bir iklimin en sert fırtınasında.

İmrendiğim sevişleri arkamda bırakarak,
Gözlerinde sevdim yalnızlığı teninde sevdim hasreti.

Hep mahremim hep hayamdın işte,
Yalanmış diyenler utansın neyleyim.

Bulent Kaya
İstanbul/23/11/2013